

בבית המשפט העליון

בע"מ 5372/10

בפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: פלונית

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופטת שטופמן) מיום 14.7.10 בתיק עמ"ש-7578-07-10

בשם המבקש: עו"ד מתת פלסנר

בשם המשיבה: עו"ד ורדה אפרת

להחלטה בעליון (26-07-2010): בעמ 5372/10 פלוני נ' פלונית שופטים: א' רובינשטיין, עו"ד: ורדה אפרת, מתת פלסנר

מיני-רציו:

* בימ"ש הורה לעכב ביצוע פסק דין שהורה על השבת בתם הקטינה של הצדדים לארץ ממנה נחטפה עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש. זאת, נוכח זכות הערעור על החלטה להשיב קטין לארץ ממנה נחטף, היות הקטינה בישראל מ-2/09 ונוכח טענות המבקש כלפי אמה של הקטינה.

* בתי-משפט – פסק-דין – עיכוב ביצוע

* דיון אזרחי – פסק-דין – עיכוב ביצוע

* דיון אזרחי – עיכוב ביצוע – של פסק-דין

* משפחה – משמורת קטינים – החזרת ילדים חטופים

* משפחה – משמורת קטינים – חטיפה

בקשה שעניינה החלטת בימ"ש המחוזי שלא לעכב ביצוע פסק דין של בימ"ש לענייני משפחה, שקיבל את תביעת המשיבה לפי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), תשנ"א-1991, וזאת עד להכרעה בערעור, והורה על השבת בתם הקטינה של הצדדים לארצות הברית.

בימ"ש העליון (השופט א' רובינשטיין) קיבל את הערעור ופסק כי:

אמנם קיים ספק רב לגבי סיכויי הערעור העיקרי, אך גם במצב זה קבע המחוקק זכות ערעור, ומחוקק המשנה התקין תקנות המתאימות את לוחות הזמנים השיפוטיים לנסיבותיהם המיוחדות של תיקי אמנת האג, ולחשיבותו המיוחדת של גורם הזמן בהם - תוך שמירה על איזון בין טובת הקטין וזכות הערעור (שביסודה נועדה אף היא להבטחת שלומו וטובתו של הקטין).

נוכח קיומה של זכות ערעור גם על החלטה להשיב קטין לארץ ממנה נחטף, נוכח העובדה שהקטינה מצויה בישראל מיום 26.2.09, ונוכח הטענות שמעלה המבקש לגבי יחסה של המשיבה ובן זוגה החדש לקטינה (אף כי נראה שהן נדחו בדין בערכאה קמא) ראוי לאפשר את מימוש זכות הערעור כשהקטינה עדיין בישראל. לפיכך, הערעור לעניין עיכוב הביצוע התקבל, בכפוף לתנאים. הערעור יתקיים לפי הוראות תקנה 295יד. לתקנות סדר הדין האזרחי, תוך הבאת ימי הפגרה במניין הימים.

פסק דין

א. ביום 7.7.10 קיבל בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב בפסק דין מפורט, את תביעת המשיבה לפי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), תשנ"א - 1991, והורה על השבת בתם בת החמש של הצדדים (ילידת 1.9.05) לארצות הברית (להלן הקטינה). במסגרת פסק הדין ניתן עיכוב ביצוע למשך שבעה ימים (עמ' 43). ביום 11.7.10 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה לעיכוב ביצוע עד להכרעה בערעור, שנמסר כי יוגש עד ליום 14.7.10 (וכך היה בסופו של יום).

ב. ביום 14.7.10 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה. נקבע, כי אף שהערעור עצמו טרם הוגש (לעת מתן ההחלטה) דומה כי סיכויי "הם נמוכים" (עמ' 5). בין היתר הוזכר, כי בית המשפט לענייני משפחה התייחס באריכות לטענות הצדדים, כי "אין כל ספק שהקטינה הורחקה שלא כדין ממקום מגוריה" (עמ' 6), וכי לא הוכח קיומו של החריג הקבוע בסעיף 13(ב) לאמנה ("חשש חמור שהחזרתו של הילד תחשוף אותו לנזק פיזי או פסיכולוגי או תעמיד את הילד בדרך אחרת במצב בלתי נסבל"). ולבסוף, נקבע כי ככל שלא יעוכב פסק הדין "לא ייגרם כל נזק בלתי ניתן לתיקון" (עמ' 6). מסיבות אלה, ונוכח תכליתה של אמנת האג, דחה בית המשפט את הבקשה לעיכוב ביצוע.

ג. כלפי החלטה זו הוגשה הבקשה שלפנינו. בין היתר נדרשת הבקשה לפגמים שכנטען נפלו בפסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה, לחשש הצפוי לקטינה אם תושב לארצות הברית ולסיכול זכות הערעור. בתגובת המשיבה (שהוגשה היום) נטען

בין היתר, כי פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה מבוסס היטב, כי מדובר בחטיפת ילדה מארץ מגוריה על מנת לנקום במשיבה ותוך התחמקות מהליכים משפטיים. במישור הבקשה הקונקרטית, הוזכר החשש שהמבקש יעלים בשנית את הקטינה, לאחר שכבר הוכח יחסו להחלטות שיפוטיות (בארצות הברית) ולטובת הקטינה.

ד. לאחר העיון החלטתי להיעתר לבקשה, לדון בה כבערעור ולקבל את הערעור לעניין עיכוב הביצוע לגופו, בכפוף לאמור להלן. אמנם, כפי שציין בית המשפט קמא, קיים ספק רב לגבי סיכויי הערעור העיקרי; ברם יש לזכור, כי גם במצב זה קבע המחוקק זכות ערעור, וכי מחוקק המשנה התקין תקנות מיוחדות לענייננו, המתאימות את לוחות הזמנים השיפוטיים לנסיבותיהם המיוחדות של תיקי אמנת האג, ולחשיבותו המיוחדת של גורם הזמן בהם - תוך שמירה על איזון בין טובת הקטין וזכות הערעור (שביסודה נועדה אף היא להבטחת שלומו וטובתו של הקטין). תקנה 295 יד לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984 מורה:

"295 יד. ערעור

- (א) ערעור על פסק דין בתביעה או בערעור (להלן - ערעור על פסק דין) ועל החלטה אחרת יוגש לא יאוחר משבעה ימים מיום המצאת פסק הדין או ההחלטה לידי המערער; כתב הערעור יימסר בידי המערער במישרין לבעלי הדין האחרים ביום הגשתו לבית המשפט.
- (ב) המועד שייקבע לדיון בערעור על פסק הדין יהא לא יאוחר מעשרה ימים מהיום שבו הוגש הערעור...
- (ג) בית המשפט שלערעור יתן החלטה בערעור על פסק דין לא יאוחר משלושים ימים מיום הגשת הערעור, ובערעור על החלטה אחרת - תוך עשרה ימים."

נוכח קיומה של זכות ערעור גם על החלטה להשיב קטין לארץ ממנה נקבע כי נחטף, נוכח העובדה שהקטינה מצויה בישראל מיום 26.2.09, ונוכח הטענות שמעלה המבקש לגבי יחסה של המשיבה ובן זוגה החדש לקטינה (טענות שאמנם נדחו, ודומה כי בדין נדחו, אך הן מן החמורות ביותר) - סברתי, שראוי לאפשר את מימוש זכות הערעור כשהקטינה עדיין בישראל.

ה. הערעור לעניין עיכוב הביצוע מתקבל איפוא בכפוף לתנאים הבאים: ביצוע פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה יעוכב בכל הנוגע להשבת הקטינה לארצות הברית עד להכרעת בית המשפט המחוזי בערעור (שאכן הוגש, כאמור, ביום 14.7.10). קביעה זו מותנית בכך שהמבקש יפקיד 50,000 ₪ בתוך שלושה ימים מהיום בקופת בית המשפט המחוזי (במזומן או בערבות בנקאית אוטונומית), וימציא בתוך אותו מועד ערבות עצמית וכן ערבות של צד שלישי בסך 300,000 ₪ - שלושת אלה להבטחת מיליון של הוראות בית המשפט (בתקופת הערעור ועם ההכרעה בו) בכל הנוגע למשמורת הקטינה (לרבות הסדרי ביקור וראיה ככל שייקבעו). נמסר, כי דרכונה של הקטינה הופקד בכספת בית המשפט (ביום 21.5.10), ופשיטא כי הוא יוותר שם עד להכרעה בערעור. הוא הדין לעיכוב יציאת הקטינה ואביה (המבקש) על פי הצו מיום 21.1.10 (כפי שמסרה עו"ד פלסנר), שיישאר בעינו ופסק דין זה מוסיף ומקבעו.

ו. בהתאם לתקנה 295 הנזכרת, וכיון שהערעור הוגש ביום 14.7.10, על הדיון בו להתקיים עד ליום 24.7.10 (ופסק הדין להינתן בתוך 30 יום מתאריך זה); זאת, שכן נוכח מהות העניין וסד הזמנים שנקבע בתקנה, יש להביא בענייננו את ימי הפגרה במניין - וכך אני מורה (ראו תקנה 529 לתקנות סדר הדין האזרחי). מזכירות בית משפט זה תביא פסק דין זה ללא דיחוי בפני נשיאת בית המשפט המחוזי כדי שייקבע הרכב לדיון בערעור בלוח הזמנים האמור, תשומת הלב לתקנה 295(ב) לעניין עיקרי טיעון.

ז. הערעור מתקבל איפוא כתנאים האמורים. בנסיבות אינני עושה צו להוצאות.

א' רובינשטיין 54678313-5372/10

ניתנה היום ז' באב תש"ע (18.7.10).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 10053720_T02.doc עש
מרכז מידע, טל' 02-6593666; אתר אינטרנט, www.court.gov.il
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן